

Pers en Voorlichting

Gerecht van de Europese Unie
PERSCOMMUNIQUÉ nr. 190/18
Luxemburg, 7 december 2018

Arrest in zaak T-664/14
Koninkrijk België / Europese Commissie

Het Gerecht verklaart het aan België opgelegde verbod om betalingen op grond van de garantieregeling voor de ARCO-coöperanten te verrichten nietig

Dit verbod is geen passende maatregel om de door de toekenning van onrechtmatige staatssteun vervalste mededinging te herstellen

In 2011 heeft de Belgische Staat aan de 800 000 vennoten van de drie financiële coöperatieve vennootschappen van de ARCO-groep (Arcopar, Arcofin en Arcoplus) dezelfde bescherming toegekend als die welke geldt voor spaardeposito's en levensverzekeringen, te weten een bescherming beperkt tot 100 000 EUR per belegger. Daardoor werd de ARCO-groep, een van de hoofdaandeelhouders van de Frans-Belgische bank Dexia, beschermd tegen een dreigende uittocht van haar particuliere beleggers uit de drie financiële coöperatieve vennootschappen. Tegelijk kreeg ARCO daardoor de mogelijkheid om mee te werken aan de herkapitalisatie van de bank Dexia, die als gevolg van de in 2008 uitgebroken wereldwijde financiële crisis in zware moeilijkheden was geraakt. Sinds eind 2011 zijn de drie financiële coöperatieve vennootschappen in vereffening.

In 2014 heeft de Commissie deze „ARCO-garantie” aangemerkt als onrechtmatige (want niet tijdig aangemelde) en met de interne markt onverenigbare staatssteun. De Commissie heeft België gelast de daaraan verbonden voordelen terug te vorderen en heeft deze lidstaat verboden om op basis van deze garantie betalingen te verrichten.¹

In 2014 hebben de drie financiële coöperatieve vennootschappen en België bij het Gerecht van de Europese Unie een beroep tot nietigverklaring van dit besluit ingesteld [zaken België/Commissie (T-664/14) en Arcofin e.a./Commissie (T-711/14)].

In 2015 zijn aan het Hof van Justitie prejudiciële vragen betreffende met name de geldigheid van het besluit van de Commissie voorgelegd. Op 21 december 2016 heeft het Hof geoordeeld dat de door België aan de financiële coöperatieve vennootschappen van de ARCO-groep verleende garantie inbreuk maakte op het Unierecht.²

In zaak T-711/14 heeft het Gerecht op 9 februari 2018 een beschikking³ gegeven waarbij het beroep van de ARCO-vennootschappen ten dele kennelijk niet-ontvankelijk is verklaard wegens het ontbreken van procesbelang en ten dele rechtens ongegrond is verklaard.

In zaak T-664/14 verklaart het Gerecht vandaag het aan België gegeven bevel om geen betalingen op grond van de garantieregeling te verrichten nietig.

Het Gerecht is allereerst van oordeel dat, anders dan de Commissie stelde, het door België ingestelde beroep niet zonder voorwerp is geworden. Uit de discussies tussen partijen na de

¹ Besluit 2014/686/EU van de Commissie van 3 juli 2014 betreffende steunmaatregel SA.33927 (12/C) (ex 11/NN) door België ten uitvoer gelegd – Garantieregeling ter bescherming van de aandelen van individuele leden van financiële coöperaties [Kennissegeving geschied onder nummer C(2014) 1021].

² Arrest van 21 december 2016, Vervloet e.a. (C-76/15), [CP 140/16](#).

³ Arcofin e.a./Commissie (T-711/14, niet gepubliceerd, EU:T:2018:80).

terechtzitting blijkt immers dat België samen met de Commissie zoekt naar maatregelen van gelijke werking als de betrokken garantie om de gevolgen van de vereffening van de vennootschappen voor de coöperanten te milderen. In dit verband heeft de Commissie melding gemaakt van een risico van „omzeiling van het bestreden besluit”. Bijgevolg kan niet worden uitgesloten dat het bestreden besluit nog rechtsgevolgen sorteert.

Wat vervolgens de onrechtmatigheid van het besluit betreft, herinnert het Gerecht eraan dat de analyse van de Commissie door het Hof is bekrachtigd in zijn arrest van 21 december 2016. Bijgevolg heeft de Commissie België terecht gelast, de onrechtmatige steun terug te vorderen (hetgeen is gebeurd door inschrijving van een schuldvordering op het passief van de vennootschappen).

In de onderhavige zaak wordt dus alleen opgekomen tegen het verbod om de gewaarborgde bedragen uit te betalen aan de coöperanten, te weten de natuurlijke personen die de hoedanigheid van vennoten van de ARCO-vennootschappen hebben. In dit verband beklemtoont het Gerecht dat het erom gaat, uit te maken of dit verbod passend en noodzakelijk was om de eerdere mededingingssituatie te herstellen, dat wil zeggen om het mededingingsvoordeel te neutraliseren.

In de eerste plaats brengt het Gerecht in herinnering dat alleen de ARCO-vennootschappen de ontvangers van de steun zijn. Hun mededingingsvoordeel is aangemerkt als steun voor de instandhouding van hun kapitaal. In die omstandigheden volstond de inschrijving van een schuldvordering op het passief van de ARCO-vennootschappen in vereffening om dit voordeel te neutraliseren en dus om de mededingingssituatie te herstellen.

In de tweede plaats wijst het Gerecht erop dat de Commissie niet heeft geoordeeld dat de coöperanten zelf staatssteun hadden ontvangen. Bijgevolg kan niet worden geoordeeld dat met het verbod om de betalingen te verrichten waarin de garantieregeling voorzag, als zodanig rechtstreeks het doel van recuperatie van staatssteun bij de ontvangers ervan wordt nagestreefd.

In de derde plaats merkt het Gerecht op dat de garantie sinds de opening van de vereffeningprocedure geen enkel stimulerend effect meer heeft op de vennoten van de ARCO-vennootschappen. De opening van de vereffeningprocedure belet hen immers hun participaties terug te nemen. Hieruit volgt dat de door de Commissie aan België gevraagde afschaffing van de garantie geen enkel effect kon hebben op de mededingingssituatie van de als ontvangers van de betrokken steun aangemerkte vennootschappen en niet kon bijdragen aan het herstel van de eerdere situatie.

Om deze redenen komt het Gerecht tot de slotsom dat het verbod om de gewaarborgde bedragen aan de coöperanten te betalen geen passende maatregel is om het doel van herstel van de door de betrokken staatssteun vervalste mededinging te bereiken. De Commissie heeft in het onderhavige geval een verplichting opgelegd die niet in overeenstemming is met het evenredigheidsbeginsel, en heeft haar bevoegdheden overschreden. Het Gerecht verklaart dit verbod dan ook nietig.

NOTA BENE: Tegen de beslissing van het Gerecht kan binnen een termijn van twee maanden vanaf de betekening ervan een tot rechtsvragen beperkte hogere voorziening worden ingesteld bij het Hof.

NOTA BENE: Het beroep tot nietigverklaring strekt tot nietigverklaring van met het recht van de Unie strijdige handelingen van de instellingen van de Unie. Onder bepaalde voorwaarden kunnen de lidstaten, de Europese instellingen en particulieren bij het Hof van Justitie of het Gerecht een beroep tot nietigverklaring instellen. Indien het beroep gegrond is, wordt de handeling nietig verklaard. De betrokken instelling moet in voorkomend geval voorzien in de door de nietigverklaring van de handeling ontstane leemte in de regelgeving.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Gerecht niet bindt.

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170

www.curia.europa.eu